

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci navrhovateľky **L.**, bytom H., *zastúpenej Ing. Š. Č., A. – T., C.T.*, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Rožňave**, Šafárikova 71, Rožňava, za účasti **Slovenského pozemkového fondu Bratislava**, regionálneho odboru Rožňava, Šafárikova 36, Rožňava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu č. 2009/00060-Sax, ev. č. 2009/001472 z 08. júna 2009 a o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 2Sp/5/2009 – 53 z 23. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského v Košiciach, č. k. 2Sp/5/2009–53 z 23. marca 2010 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporcu č. 2009/00060-Sax, ev. č. 2009/001472 z 08. júna 2009 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** odporcovi na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) potvrdil podľa § 250q Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie odporcu č. 2009/00060-Sax ev. č. 2009/001472 z 08. júna 2009, ktorým odporca rozhodol podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. X./1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“) tak, že navrhovateľka nespĺňa podmienky zákona uvedené v § 3, a preto jej nemožno navrátiť vlastníctvo k pozemku v katastrálnom území H. zapísané v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., X., X., v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela X., v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., X., X., X. a v pozemnoknižnej vložke č. X. ako parcela č. X., X., X. a X. a zároveň jej nepriznal náhradu za uvedené pozemky. Dôvodil tým, že v konaní bola preukázaná zákonná prekážka pre nesplnenie podmienok v § 3 zákona č. 503/2003 Z. z., nakoľko odňatie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb., bolo reštitučným titulom zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01.11.1990, a podľa ktorého reštitučný nárok bolo možné uplatniť v lehote 6 mesiacov od účinnosti zákona, ktorý právny titul prechodu pozemkov na štát v ustanovení § 3 zákona č. 503/2003 Z. z. uvedený nie je.

Krajský súd stotožniac sa s právnym názorom odporcu považoval jeho rozhodnutie za vecne správne majúce tiež za to, že v ustanovení § 3 zákona č. 503/2003 Z. z. sú dôvody na navrátenie vlastníctva (reštitučné tituly) taxatívne uvedené a odporca správne v rozhodnutí uviedol, že rozšírenie o iné dôvody nie je prípustné.

Krajský súd neprihliadol ani na námietku navrhovateľky, že Správa katastra v Rožňave nezákonne povolila vklad vlastníckeho práva na základe rozhodnutia ONV, finančného odboru z 28.06.1963 č. Fin.88/ev.19/H/1962máj, pretože konanie o preskúmanie rozhodnutia odporcu nie je možné preskúmať rozhodnutie správy katastra, keďže ide o samostatné správne konanie a rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP s použitím § 250l ods. 2 OSP a navrhovateľke nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože v konaní nebola úspešná.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie nestotožniac sa s právnym názorom krajského súdu a namietajúc, že konanie odporcu ako aj súdu je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Poukázala na to, že pozemky, ktoré sú predmetom tohto konania, sú od r. 1954 zatopené vodným dielom Rybníky H., pričom s vlastníkami a spoluvlastníkmi pred samotnou výstavbou vodného diela štát, resp. iný štátny subjekt neuzatvoril nájomnú zmluvu a rovnako štát, resp. iný štátny subjekt pozemky nevykúpil. Týmto postupom došlo k porušeniu vodoprávneho povolenia. V roku 1963 chcel štát cestou Rozhodnutia Finančného odboru ONV Rožňava číslo: Fin.88/ev.19/H/1962máj, zo dňa 28.06.1963 toto zoštátnenie pôdy pri porušení základných ľudských práv legalizovať. Fin. odbor – ONV Rožňava, nielenže nezákonne odňal pôdu, ale aj právnym predchodcom reštituentov odníma právo odvolať sa, lebo z 376 vlastníkom rozhodnutie doručuje až: „dvom najväčším sedliakom v dedine“, ktorým v prípade, že rozhodnutie Fin. odboru ONV Rožňava napadnú, hrozí vysídlením z obce H.

Tiež poukázala na to, že vtedajšie Stredisko geodézie v Rožňave vidiac celý rad nezákonnosti v konaní, nezapísalo prevod vlastníctva fyzických osôb na štát a tento stav trval až do roku 1997. Vlastníci zatopených pozemkov nemali právny titul na uplatnenie nároku podľa zákona č. 403/1990 Zb., lebo v lehote danej týmto zákonom nebola ani povinná osoba ani oprávnená osoba. Po nezákonom zápise zatopených pozemkoch pod rybníkmi H. od 20.07.2007 vlastníci majú povinnú osobu Východoslovenský rybársky podnik š. p. M.. Tiež poukazovala na to, že Východoslovenský rybársky podnik š. p. M., následne vlastníctvo previedol delimitačným protokolom v prospech Slovenského pozemkového fondu (teraz už zrušený List Vlastníctva č. X./ k. ú. H.). Slovenský pozemkový fond Bratislava následne zatopené pozemky predal pre súkromné osoby (bývalý pracovníci Východoslovenského rybárskeho podniku š. p. M.).

Na základe vyššie uvedených skutočností žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu, ako aj rozhodnutie odporcu a zároveň odporcovi uložil rozhodnúť o reštitučnom nároku navrhovateľky podľa § 3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z.. Tiež žiadala uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, zotrúvajúc na svojom názore, navrhovateľka nespĺnila povinné podmienky § 3 zákona č. 503/2003 Z. z. keďže z dôkazov, ktoré boli v konaní preukázané vyplynulo, že pozemky, ku ktorým si uplatnila reštitučný nárok, prešli na štát podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. a § 11 Vyhlášky č. 88/1959 Úradného vestníka o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora, ktorý právny titul prechodu pozemkov na štát v ustanovení § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. nie je uvedený.

K vyjadreniu pripojil aj rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/12/2009 zo dňa 18.11.2009, 1Sžo/247/2009 zo dňa 17.02.2010 a 2Sžo/121/2009 zo dňa 24.02.2010, ktorými jeho rozhodnutia potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), okrem pripojeného spisového materiálu sa oboznámil aj s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 127/2010-35 z 22. júna 2010, sp. zn. IV. ÚS 209/2010-29 zo 16. septembra 2010, sp. zn. III. ÚS 185/2010-30 z 05. októbra 2010, sp. zn. III. ÚS 212/2010-34 z 05. októbra 2010, s uzneseniami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 287/2007-18 z 25. októbra 2007 a sp. zn. IV. ÚS 218/2010-27 z 03. júna 2010, s rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 6Sžo/240/2008 zo 14. októbra 2009, sp. zn. 8Sžo/40/2010 z 30. septembra 2010, sp. n. 8Sžo/170/2008 z 09. novembra 2010 a sp. zn. 3Sžo/139/2010 zo 14. decembra 2010 a dospel k záveru, že pre potvrdenie rozhodnutia odporcu neboli dané zákonné dôvody.

Predmetom súdneho preskúmvacieho konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP bolo rozhodnutie odporcu, ktorým nevrátil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v ňom uvedeným a navrhovateľke ani nepriznal právo na náhradu (§ 6 ods. 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z. z.) za tieto nehnuteľnosti, pretože na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru,

že navrhovateľka nespĺňa podmienky ustanovené v § 3 zákona č. 503/2003 Z. z., t. j. nemá zákonný reštitučný titul.

Zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom je jedným zo zákonov reštitučného charakteru, ktorého cieľom vyjadreným v jeho preambule je spolu s ostatnými reštitučnými zákonmi (napr. zákonom č. X./1991 Zb. v platnom znení, zákonom č. 330/1991 Zb. v znení noviel - § 37 až § X.) zabezpečiť tzv. reštitučné procesy zmiernenia niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákone presne ustanovenom období vo vzťahu k presne vymedzenému okruhu osôb a na základe v zákone taxatívne ustanovených prípadov straty majetku.

Účelom zákona č. 503/2003 Z. z. je teda navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu (zákon č. X./1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov), a to oprávneným osobám podľa § 2 ods. 2 zákona a za podmienok, že k odňatiu vlastníctva k predmetným pozemkom v rozhodnom období (§ 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z.) došlo spôsobom uvedeným v § 3 zákona č. 503/2003 Z. z..

Reštitučné konanie podľa zákona č. 503/2003 Z. z. je osobitým druhom správneho konania, na ktoré sa v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 503/2003 Z. z. vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, t. j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Pozemkový úrad je teda pri rozhodovaní podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. tiež povinný postupovať podľa jednotlivých ustanovení správneho poriadku a pri ich aplikácii vychádzať zo základných zásad správneho konania (§ 3 správneho poriadku).

Je teda najmä viazaný zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Musí postupovať v konaní tak, aby zabezpečoval ochranu práv osôb a súčasne vyžadoval plnenie ich povinností v nadväznosti na ochranu záujmov štátu a spoločnosti.

Súč viazaný správnym poriadkom, je pozemkový úrad ako správny orgán s právomocou rozhodovať podľa zákona č. 503/2003 Z. z. povinný zistiť všetky právne

rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v či prospech svedčia. Z tejto jeho povinnosti zistiť úplný stav vecí tiež vyplýva, že nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie dôkazov (§ 32 ods. 1 správneho poriadku). Stav vecí musí byť zistený presne, čo znamená, že musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu vecí je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Správny orgán je povinný hodnotiť každý dôkaz samostatne a potom všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov musí správny orgán náležite odôvodniť v odôvodnení rozhodnutia (§ 34 ods. 5 a § 47 ods. 3 správneho poriadku).

Podľa § 1 zákona č. 503/2003 Z. z. tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria:

- a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b/ lesný pôdny fond.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 01. januára 1990 (ďalej len „rozhodujúce obdobie“) spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez **vyplatenia náhrady**.

Podľa § 3 ods. 1 písm. o/ zákona č. 503/2003 Z. z. oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) poukazuje i na dôvodovú správu k ustanoveniu § 3 návrhu zákona č. 503/2003 Z. z., ktorá uvádza, že reštitučné tituly

(dôvody nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam) sú totožné s reštitučnými titulmi podľa ostatných reštitučných zákonov.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Citovanými zákonnými ustanoveniami a uvedenými zásadami sa odporca dostatočne neriadil.

Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že finančný odbor Okresného národného výboru v Rožňave na žiadosť žiadateľa Štátneho rybárstva, n. p. v S. podľa Vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. a § 11 vyhlášky č. 88/1959 Úradného vestníka o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektoru vydal dňa 28.06.1963 rozhodnutie č. Fin.88/ev.19/H/1962máj, ktorým nehnuteľnosti v katastrálnom území H. uvedené vo výkaze plôch ku geometrickému plánu a súpisu nehnuteľností zo dňa 30.11.1961 č. 0-920-72-1/2-2 vyhotoveného Strediskom geodézie v Košiciach prešli do vlastníctva Československého štátu, konkrétne do správy Štátneho rybárstva, n. p. v S. dňom právoplatnosti uvedeného rozhodnutia (15.08.1963). Tieto nehnuteľnosti sa na základe uvedeného rozhodnutia stali súčasťou vodného diela Rybníky, stavba ktorá bola povolená rozhodnutím Rektorátu pre výstavbu v Košiciach zo dňa 18.01.1954 a právnym nástupcom Štátneho rybárstva, n. p. v S. sa stal na základe delimitačného protokolu z 27.04.1997 Východoslovenský rybársky podnik, š. p. M., ktorý tieto nehnuteľnosti odovzdal Slovenskému pozemkovému fondu v Bratislave, ktorý kúpnu zmluvou z 29.05.1998 predal fyzickým osobám.

Z vyjadrenia Okresného súdu v Rožňave zo dňa 16.10.2007 (ktoré bolo aj súčasťou spisového materiálu vo veci Najvyššieho súdu slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/240/2008) vyplýva, že do depozitu Štátneho notárstva nebola vložená žiadna náhrada za odňaté pozemky v katastrálnom území H. patriacich do vlastníctva pôvodných vlastníkov a prevedených do vlastníctva Československého štátu – do správy Štátneho rybárstva, n. p. v S.. Okresný súd ďalej upozornil, že v danom prípade rozhodnutie ONV finančného odboru v Rožňave č. Fin.88/ev.19/H/1962máj zo dňa 28.06.1963 nie je vyvlastňovacím rozhodnutím, ale ide o rozhodnutie o zoštatnení nehnuteľného majetku patriaceho do vlastníctva súkromným

vlastníkom podľa Vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb.. Keďže cena užívaných nehnuteľností prevyšovala čiastku uvedenú v § 7 ods. 1 citovanej vyhlášky č. 88/1959 U. v. o náhrade sa malo rozhodnúť podľa osobitného vykonávacieho predpisu (§ 11 vyhlášky).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti právneho predchodcu navrhovateľky mohli prejsť do vlastníctva Československého štátu, konkrétne do vlastníctva Štátneho rybárstva, n. p. v S. zoštatnením bez vyplatenia náhrady. Podľa názoru najvyššieho súdu by tu mohol byť daný reštitučný titul uvedený v § 3 ods. 1 písm. n/ zákona č. 503/2003 Z. z. prípadne vzhľadom na skutkové okolnosti prípadu aj podľa § 3 ods. 1 písm. o/ zákona č. 503/2003 Z. z. (prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu). Pochybil preto odporca, keď navrhovateľkou uplatnený nárok bez ďalšieho dôvodu, že v danom prípade k prechodu vlastníctva na štát došlo podľa Vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora, ktorý reštitučný titul bol riešený zákonom č. 403/1990 Zb., nepriznal s tým, že v danom prípade k prechodu vlastníctva na štát došlo podľa Vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb., ktorý podľa názoru odporcu nie je reštitučným titulom uvedeným v § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z..

Okrem toho odporca pochybil aj v tom, že neexistoval, či v čase vydania rozhodnutia č. Fin.88/ev.19/H/1962máj zo dňa 28.06.1963, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.08.1963, prešli do vlastníctva Československého štátu pozemky, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrili, alebo v tom čase podľa skutočného stavu v prírode bol druh týchto pozemkov iný, než aký bol v tom čase vedený v katastri nehnuteľností. Nebolo možné preto posúdiť, či sa na predmetné nehnuteľnosti vzťahuje ustanovenie § 1 veta druhá zákona č. 503/2003 Z. z..

Nemožno pritom opomenúť ani nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) vo veciach sp. zn. III. ÚS 127/2010-35 z 22. júna 2010, sp. zn. IV. ÚS 209/2010-29 zo 16. septembra 2010, sp. zn. III. ÚS 185/2010-30 z 05. októbra 2010, sp. zn. III. ÚS 212/2010-34 z 05. októbra 2010, ktorými boli zrušené rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 2Sžo/302/2008, sp. zn. 2Sžo/12/2009, sp. zn. 1Sžo/247/2009 a sp. zn. 2Sžo/121/2009 v ktorých ústavný súd a v ktorých ústavný súd vyslovil názor, že navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam (za splnenia ostatných podmienok) sa vzťahuje na všetky prípady odňatia vlastníctva, ktoré boli ako reštitučné tituly označené v osobitných predpisoch (reštitučných zákonoch), teda aj v zákone č. 403/1990 Zb.,

ktorý sa vzťahuje na následky majetkových krívd spôsobených fyzickým osobám a súkromným právnickým osobám odňatím vlastníckeho práva k nehnuteľným a hnutel'ným veciam podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb..

Z hora uvedených dôvodov je napadnuté rozhodnutie odporcu vydané predčasne a v rozpore so zákonom, a preto neboli podmienky na jeho potvrdenie krajským súdom, podľa citovaného ustanovenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací toto rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 veta prvá OSP s poukazom na § 250l ods. 2 OSP).

Úlohou odporcu, ktorý v ďalšom konaní pri novom prejednaní je viazaný právnym názorom súdu (§ 250r a § 250ja ods. 4 OSP) bude zisťovať, či sa na predmetné nehnuteľnosti vzťahuje ustanovenie § 1 veta druhá zákona č. 503/2003 Z. z., t. j. či v čase vydania rozhodnutia ONV finančného odboru v Rožňave č. Fin.88/ev.19/H/1962máj zo dňa 28.06.1963 prešli do vlastníctva čsl. štátu pozemky, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrili, alebo vtom čase podľa skutočného stavu v prírode bol druh týchto pozemkov iný, než aký bol v tom čase vedený v katastri nehnuteľností, ktorá skutočnosť je pre úspešné uplatnenie nároku rozhodujúca, a v kladnom prípade posúdiť nárok navrhovateľky podľa § 3 ods. 1 písm. n/ prípadne písm. o/ zákona č. 503/2003 Z. z., pričom bude potrebné zaoberať sa aj tým, či predmetné rozhodnutie bolo pôvodným vlastníkom riadne doručené, a prečo predmetné nehnuteľnosti, hoci boli zapísané ako ostatná plocha, komunikácia alebo vodná plocha - rybník a za určitým účelom boli vyvlastnené, tak boli v roku 1998 odpredané fyzickým osobám.

Najvyšší súd pre úplnosť v súvislosti s odôvodnením rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 8Sžo/170/2008 z 09. novembra 2010 považuje za potrebné dodať, že právnu situáciu v prípade Rybníkov H. nemožno považovať za nejasnú, nakoľko uznesenia ústavného súdu vo veciach sp. zn. III. ÚS 287/2007-18 z 25. októbra 2007 a sp. zn. IV. ÚS 218/2010-27 z 03. júna 2010 boli vydané za celkom iného skutkového stavu a iných skutkových okolností prípadu a pozemkov v kat. úz. H. sa vôbec netýkali.

O trovách konania súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250 ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, nakoľko navrhovateľka trov

v zákonom stanovenej lehote nevyčíslila a iné trovy konania zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývali.

P o u č e n i e : Pr o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 24. marca 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková